

менѣваше Поплѣй, той ны прѣа, ѣ три дни любезнъ ны гошавъ.

8 И слышисе да лежи отѣцъ Поплѣвъ, зашто бѣше болѣвъ ѿ треска ѣ ѿ сжрацоболь: при когото влѣзе Павелъ, ѣ като се помоли Бгъ ѣ тѣри си ржцѣ те на него, ѣсцѣли го.

9 Това като быдѣ, ѣ дрѣги те който ѣмаха болести въ онъи островъ, дохождаха (при него) ѣ исцѣлваха се.

10 Който ѣ съ много чѣсти ны почтаха, ѣ когато си похождахъме тѣриха ни сичко што ни бѣше потребно.

11 И по три мѣсаци послѣ ѿвѣзохъмесе ѿ тамъ съ единъ Александрийски корабль който бѣше зимѣвалъ въ островатъ, ѣ ѣмаше знакъ диоскуръ.

12 И като стигнахъме въ Сѣраквсъ, преседехъме тамъ три дни.

13 А ѿ тамъ като забиколихъме (Сѣкелѣа), дойдохъме въ Ригѣа, ѣ слѣдъ единъ дѣнь понѣже подвхнѣ юженъ вѣтръ, во вторшатъ дѣнь стигнахъме въ Потѣолъ.

14 Гдѣто намѣрихъме братѣа, ѣ оумолиха ны да пресѣдѣме тамъ седмъ дни: ѣ така ѿ тамъ ѿидохъме въ Римъ.

15 И ѿ тамъ братѣа та,

като чѣха за насъ, ѣзлѣзоха да ны погрѣшатъ дори до Аппѣвшатъ торгъ ѣ три те корчѣмници. Който (братѣа) като видѣ Павелъ, возблагодари Бга, ѣ прѣа дерзновѣнѣе.

16 А когато дойдохъме въ Римъ, сотнико предаде вѣрзанъ те на воевода та: а на Павла даде дозволѣнѣе да живѣе особнъ, съ воинатъ който го вардеше.

17 И по три дни послѣ свхъка Павелъ первы те ѿ ѣдѣите, ѣ като се собраха, говореше ѣмъ: мѣжѣ братѣе, азъ не сторихъ нищо противно на вѣрхъ народатъ, нито на вѣрхъ отѣчески те обвчай, ѣ предадохъ ме вѣрзанъ ѿ Иерусалима, вѣржцѣ те на Римляне те.

18 Който като ме испытаха, ѣскаха да ме пѣстатъ, зашто не намѣриха ни една вина достойна за смѣрть въ мене.

19 Но понѣже ѣдѣе те говорѣха противно понѣдѣихъ се да потрасимъ сѣдъ оу Кесара, но нѣ зашо ѣмахъ намѣренѣе да наклеветимъ нищо свойатъ народъ.

20 За таа прочее причина въ оумолихъ да въ видимъ, ѣ да се разговоримъ съ васъ: зашто заради надежда та Израилева, азъ самъ вѣрзанъ съ тѣа вериги.